

CZUŁE

PRZYPOMNIENIE

BIANCA SPARACINO

FILIA

BIANCA SPARACINO

CZUŁE

PRZYPOMNIENIE

Przełożyła
Grażyna Woźniak

FILIA

Dla tych, którzy odczuwają głębiej

Właściwa osoba będzie umiała obchodzić się z twoją miłością. Właściwa osoba zaangażuje się w wasz związek równie mocno jak ty. Nie będziesz musiał_ przy niej udawać, że ci nie zależy. Nigdy nie poczujesz, że przytłaczasz tę drugą osobę. Nie będziesz musiał_ błagać o miłość, na którą zasługujesz. Pewnego dnia ktoś wyjdzie ci naprzeciw. Staniesz się dla tego kogoś najważniejszą osobą na świecie, bez cienia niepewności – przestaniesz mieć wrażenie, że walczysz o kogoś, komu nie chce się zawalczyć o ciebie. Pewnego dnia zrozumiesz, że choćbyś nie wiem jak kurczowo trzymał_ się niewłaściwych ludzi, nie wiem jak rozpaczliwie próbował_, ci właściwi zawsze cię odnajdą. I zostaną przy tobie.

Pamiętaj, że nawet najtwardsze dusze się męczą. Najsilniejsze jednostki, które śmieją się najgłośniej i noszą w sobie najgłębsze pokłady nadziei, które zawsze trwają przy innych – właśnie one często najbardziej potrzebują wsparcia. Dlatego proszę – sprawdź, co u twoich serdecznych przyjaciół. Dbaj o tych, którzy są czuli i otwarci na dawanie z siebie innym jak najwięcej. Miej oko na ludzi obecnych w twoim życiu, którzy kochają każdą cząstką swojej istoty, którzy czują głębiej, troszczą się o cały świat, starają się go naprawić i bez przerwy upewniają się, że ich najbliższym niczego nie brakuje. Proszę, czuwaj nad tymi, którzy są zarazem dzielni i łagodni dla świata. Dbaj o osoby, które dają z siebie wszystko, opiekując się innymi – bo one również wymagają opieki. Trzeba im przypomnieć, że także zasługują na miłość, którą obdarzają ludzi wokół siebie.

Musisz odpuścić. Musisz odpuścić, ponieważ kiedy trzymasz się czegoś kurczowo i za wszelką cenę podtrzymujesz coś przy życiu, pozwalasz, aby przeszłość zajmowała w twoim sercu i umyśle przestrzeń, która jest przeznaczona dla przyszłości. Musisz odpuścić, bo jeśli zamierzasz znaleźć osobę, która dostarczy ci najgłębszej radości, jeśli zamierzasz znaleźć osobę, która pomoże ci doświadczyć miłości, na jaką zawsze zasługiwałeś, musisz mieć pewność, że jesteś na to gotowy. Musisz wiedzieć, że będziesz na to otwarty, a nie uda ci się stworzyć bezpiecznego schronienia w swoim sercu dla osoby, która pewnego dnia zaopiekuje się tobą w najczulszy możliwy sposób, jeśli będą tam tkwić wspomnienia o kimś innym. Musisz odpuścić. Musisz zaakceptować to, że czasami piękne rzeczy się kończą, że ktoś odchodzi, że dwojgu ludziom nie udaje się pokonać przeciwności losu, i definitywnie zamknąć ten rozdział swojego życia. Musisz się wyleczyć. Musisz iść naprzód, musisz uwierzyć w wersję siebie, która za dwadzieścia lat będzie leżała roześmiana w łóżku w niedzielny poranek z ukochaną osobą, ponieważ zasługujesz właśnie na taką przyszłość. Ona na ciebie czeka. Sięgnij po nią.

Pośpiech nie zawsze jest wskazany. Żyjemy w czasach, które romantyzują dążenie do jak najszybszego rozwoju w kwestii naszej kariery, przyszłości i sukcesu. Nie ma jednak sensu pędzić na złamanie karku w stronę życia, które nie będzie cię inspirować ani dostarczać ci satysfakcji. Nie ma nic złego w tym, że zwolnisz i dasz sobie dokładnie tyle czasu, ile potrzebujesz. Nie musisz się spieszyć, by odkryć, co drzemie w twojej duszy. Nigdy nie jest za późno, by zacząć od nowa, nigdy nie jest za późno, by zmienić zdanie, nigdy nie jest za późno, by obrać nowy kierunek, zastąpić dawne marzenia czymś, co naprawdę cię ekscytuje i stanowi dla ciebie wyzwanie.

Dlatego idź do przodu – świat potrzebuje twojej wyjątkowości, twojego talentu, twojej sztuki, twojego umysłu. Musisz znaleźć w nim swoje miejsce i odmienić go dzięki swoim pomysłom. Jesteś w stanie zrobić coś pięknego ze swoim życiem. Nie pozwól, by przeciwności losu, brak wiary w siebie lub to, jak układa się twoja podróż, podcięły ci skrzydła. Podejmuj się wszystkiego, co cię przeraża i rozpala. Po prostu spróbuj czegoś dokonać, skoro już tu jesteś.

Jeśli coś jest ci przeznaczone,
na pewno cię odnajdzie.

Może w tej chwili celem twojej wędrówki nie jest miłość.

Może potrzebujesz być teraz sam_. Może masz przed sobą jakieś wyzwanie – nauczyć się budzić pośrodku łóżka, odnaleźć nadzieję w pustce, nadzieję w ciszy, nadzieję w sposobie, w jaki władasz swoim życiem i pozwalasz sobie na zajęcie w nim miejsca. Może właśnie teraz uczysz się, że możesz o siebie zadbać, że możesz polegać na osobie, którą jesteś, że możesz być swoją własną bezpieczną przystanią bez względu na to, co stanie ci na drodze.

Może właśnie teraz celem twojej wędrówki jest ocalenie. Może jest to czas, w którym musisz uleczyć swoje serce, pojąć ogrom sposobów, w jakie potrafi ono kochać i troszczyć się o innych, uwierzyć w moc czułości, wyrażania uczuć i bycia wrażliwcem w świecie, któremu brakuje wrażliwości. Może właśnie teraz dostajesz drugą szansę, by zaufać swojemu sercu i wybaczyć

sobie, że oddał_ś je osobom, które nie potrafiły go docenić; i co najważniejsze, może nadszedł czas, aby je chronić, odnaleźć drogę powrotną do swojej wrażliwości i do swojej duszy.

Może w tej chwili celem twojej wędrówki nie jest miłość. Może jest nią nadzieja. Może to jest właśnie odpowiedni czas, by przypomnieć sobie o całym pięknie, jakie życie ma ci do zaoferowania. Może właśnie teraz masz szansę dotrzeć do miejsc, które wzbudzą w tobie najgłębsze uczucia; piosenek, które są twoje i tylko twoje; ludzi, którzy cię pokochają i nie będą próbowali cię zmieniać. Może właśnie teraz masz szansę odzyskać radość, uczynić ją najbardziej naturalnym rozwinięciem tego, kim jesteś, pozwolić jej wylewać się z twoich słów, śmiechu i łez – uwierzyć, że na nią zasługujesz i jesteś jej wart_.

Może w tej chwili celem twojej wędrówki nie jest miłość. Może jesteś nią ty sam_. Może nadszedł moment, byś ocalił_ siebie, stał_ się własnym

bezpiecznym schronieniem. Może to czas, by uświadomić sobie, że ludzie, którzy od ciebie odeszli, mieli za zadanie sprowadzić cię na właściwą drogę: w głąb siebie. Poradzisz tu sobie bez niczyjej pomocy. Odbudujesz się na nowo. Zadaptujesz się, naprawisz i odzyskasz to, z czym pozwolił_ś im odejść. Okażesz swojej duszy życzliwość i podarujesz sobie ten sam rodzaj miłości co innym. Nie będziesz poganiać swojego serca ani czekać na to, aż ktoś je uleczy. Dokonasz tego sam_. Wyzdrowiejesz.

Kiedy znowu będziesz gotow_ otworzyć serce na miłość, nie szukaj jej w takiej samej formie jak ta, której doświadczył_ś wcześniej; oprzyj się pokusie porównywania osób, które pojawią się w twoim życiu, z tymi, które je opuściły. Prawda jest bowiem taka, że dwie miłości nigdy nie będą takie same. Miłość jest jak odcisk palca dwóch dusz, stanowi wyjątkowe i piękne przedłużenie tego, kim wtedy byliście. Kiedy ruszasz naprzód, lecząc i odbudowując swoje serce, wzrastasz. Stajesz się inną osobą, a miłość, której potrzebujesz, która cię nasyci i zainspiruje, która czeka na ciebie dokładnie w tym miejscu, w którym teraz jesteś – ona również wzrasta. Rozwija się.

Kiedy znowu będziesz gotow_ otworzyć serce na miłość, nie szukaj jej w formie, którą znasz i która nie przetrwała próby czasu. Zamiast tego szukaj miłości, której potrzebujesz na obecnym etapie swojego życia. Nie porównuj jej ani nie wążp w nią, gdy już się pojawi, tylko dlatego że będzie inna. Nowa miłość nigdy nie będzie taka sama. Będzie cię inaczej przytulać, inaczej wypowiadać twoje imię, będzie się inaczej śmiać i mieć nadzieję na coś innego; twoje wspomnienia związane z tą miłością też będą inne – poczujesz ją w kościach w sposób, którego nie będziesz w stanie wyrazić; całkiem nowy i trochę przerażający, ale właściwy. Nie szukaj podobieństw, nie trzymaj się kurczowo przeszłości, zamiast patrzeć w przyszłość. Zaufaj temu, co do ciebie przyjdzie.

Nikt nigdy nie będzie w stanie w pełni zrozumieć wewnętrznych walk, które musiał_ś stoczyć, aby się wyleczyć, rozwijać i dotrzeć do miejsca, w którym obecnie się znajdujesz. Bądź dumny_ ze swojej walki o przetrwanie. Bądź dumny_ z tego, że ci się udało.

Jeśli coś cię napędza – podążaj za tym. Zrób to, żeby za dwa lata, za pięć czy nawet za dwadzieścia lat nie spojrzeć za siebie i nie zastanawiać się, „co by było, gdyby”. Podążaj za tym, żeby nie myśleć później o całym potencjale i pięknie, które cię ominęły z powodu strachu albo fałszywego wyobrażenia o sobie odbierającego ci radość lub umiejętność zmierzania pewnym krokiem w kierunku tego, co cię zainspirowało. Podążaj za tym – ponieważ możesz to zrobić, ponieważ zasługujesz na to, by doświadczyć w życiu niezwykłych i wspaniałych rzeczy, ponieważ jesteś godn_ przeżywania chwil, w których twoje serce zaciśnie się ze szczęścia i zachwytu. Podążaj za tym, ponieważ nigdy nie wiesz, co czeka na ciebie po drugiej stronie strefy komfortu. Nigdy nie wiesz, co czeka na ciebie po drugiej stronie nadziei.

Mam nadzieję, że masz odwagę kochać głęboko w świecie, w którym czasami jest to trudne. W pokoleniu, które zamawia czyjaś uwagę tak, jak zamawia się posiłek, i które nauczyło się kochać z jedną nogą za drzwiami. Mam nadzieję, że masz odwagę wierzyć, że prawdziwa więź wciąż istnieje. Mam nadzieję, że masz odwagę po nią sięgnąć, otworzyć się na nią, gdy poczujesz, jak rozkwita w twoim sercu. Mam nadzieję, że masz odwagę docenić ją za to wszystko, czym jest, nie zbliżać się do niej w masce ani z udawanym luzem i nie próbować się na nią znieczulić. Mam wielką nadzieję, że masz odwagę, aby pokochać całym sercem ludzi, którzy pojawią się w twoim życiu. Mam nadzieję, że masz odwagę wierzyć, że dobro wciąż istnieje, że są na świecie osoby, które potrafią kochać tak jak ty, które cię dostrzegą, pomogą ci się rozwijać i nauczą cię czegoś więcej o świecie. Mam nadzieję, że masz odwagę walczyć o więź. Mam nadzieję, że masz odwagę dotrzeć głębiej, abyś nigdy nie dryfował_ na powierzchni swojego życia, nawet jeśli jest to łatwiejsze lub wygodniejsze. Ostatecznie powinniśmy dążyć do tego, by opuścić ten świat z sercem,

**Największą życiową odwagą
jest nauczyć się kochać to,
co nas ukształtowało.**

Czułe przypomnienie na te dni, kiedy czujesz się lekki jak ptak i te, w których słońce wschodzi nieco wolniej. Czułe przypomnienie, gdy twoje serce jest pełne nadziei i gdy próbujesz je wyleczyć.

Czułe przypomnienie, gdy z braku sił ledwo ciągniesz za sobą nogi. Czułe przypomnienie, gdy starasz się ogarnąć chaos w swoim życiu i dostrzec piękno w byciu człowiekiem, gdy uczysz się być jednocześnie szczęśliwy i smutny; gdy usiłujesz przypomnieć sobie, że jesteś prawdziwy, a nie doskonały.

“Nie ma w tobie słabości. Masz w sobie mnóstwo odwagi, by być sobą i leczyć się nawet wtedy, gdy jest to bolesne. Trzeba mieć mnóstwo odwagi, by wierzyć w światło, którego nie widać.”

**Czułe przypomnienie dla ciebie.
Korzystaj do woli.**

wydawnictwofilii.pl

FILIA

NA FAKTACH

cena 49,90 zł

